

10. december

Næste morgen følger vagthjorten nisserne rundt om den store vandpyt og tilbage til stien. De får lov til at sidde på dens ryg et stykke af vejen, så det går hurtigt, meget hurtigere end på deres egne små nisseben. Da de er kommet hen på på stien, står hjorten og skraber lidt forlegen med kloven i jorden. Så siger den: "Øh, jeg var måske lidt skrap i går. Men det er jo mit job – at holde vagt mener jeg. Men hvis I har lyst kan jeg godt give jer et lift et stykke nordpå, jeg skal bare være tilbage til frokost". Det siger nisserne ikke nej til – for jorden er stadig temmelig våd og mudret – og så går det i flyvende fart nordpå.

Samme morgen - et andet sted i skoven - er Seks vågnet op i troldenes hule, og han beslutter at han i dag vil gå lidt udenfor og se om han kan finde nogen at lege med. Det er selvfølgelig meget hyggeligt at blive forkælet og passet af Troldemor, men det bliver lidt kedeligt i længden, så han kravler ud af tæpperne og løber hen imod døren. "Hvor skal du hen lille skat?" hører han Troldemors stemme bag sig, da han er lige ved at smutte ud. "Øh bare ud at lege lidt" siger Seks. "Ikke før du har drukket din troldesaft" siger Troldemor og giver ham et stort krus af det lyserøde, der smager af honning og hindbær og jordbær og noget andet. Og så snart Seks har tømt kruset skynder han sig at smutte ud, inden hun også begynder at kigge ham i ørerne.

Han kan høre en masse troldebørn råbe og grine, og lidt efter får han øje på Frede og Trille og vover sig helt hen til dem. Han er lidt bange for troldebørnene, for de råber og larmer meget og han ved, at de også er slemme til at drille. Men de ser nu glade og venlige nok ud, så han spørger Frede: "hvad laver I?". "Vi træner" siger Frede. "Til den store midvinterfest". "Ja" siger en af de andre trolde, "for da skal vi have alle mulige konkurrencer. Vi løber om kap og ser hvem der kan hoppe højest og springe længst og alt muligt. Så nu øver vi os. Vil du være med?".

"Ja" siger Seks lidt usikker, "men jeg ved ikke om jeg er særlig god til noget af det. Jeg er jo ikke så stor. Og heller ikke særlig stærk".

"Kom lad os løbe om kap" siger en af drengene "stil jer op, vi løber hen til den store træstub der og tilbage igen. Vi starter NU!". Og så styrter de af sted. Troldene er store og klodsede, og nogle af dem falder over deres egne ben, mens de løber. Seks er nok lille, men han er hurtig og vims, så selv om han ikke er den første der når målet, er han heller ikke den sidste. Og troldene kigger lidt forundret på ham.

Lidt efter er der nogen, der vil springe længdespring. "Jeg kan springe længere end nogen af jer andre", siger en af de største trolde.

"Æh, bæh, nej, du falder bare over dine egne ben" siger en af de mindre, "jeg er ikke nær så tung som du, så jeg kan springe længst". Og så springer de. Nu er trolde ret store og tunge. Og de er egentlig ikke særlig gode til at springe. Men de springer alligevel et godt stykke længere end Seks nogensinde har set en nisse springe. Men da det bliver hans tur er der en af de større trolde, der giver ham et ordentligt skub i ryggen, så han nærmest flyver af sted. Så selv om han ikke er den der springer længst, er han heller ikke den der springer kortest.

Så er der en af troldene der siger: "nu

skal vi spytte langspyt. Og så begynder de alle sammen at øve sig i at spytte så langt de kan. De lægger nogle sten et godt stykke væk, som de skal forsøge at ramme. Nu er trolde ret gode til at spytte, fordi de har et stort mellemrum mellem fortænderne, men da Seks forsøger, bliver det nærmest til lidt savl ned ad hagen. Og nogle af troldene griner og skubber til hinanden og peger på ham. ”Du må gerne gå lidt længere hen mod stenene” siger en af troldene - det var vist ham, der skubbede Seks lige før, ”så skal du ikke spytte så langt, du er jo ikke så stor”. ”Nej tak” siger Seks, der ikke har lyst til at stå lige foran alle de spyttende trolde. ”Jeg tror jeg springer denne her over”.

Da troldene er færdige med at spytte, sætter de sig allesammen ned og puster lidt. ”Hvad laver I ellers ved jeres fest?” spørger Seks, som er ved at blive helt modig. ”Danser I ikke, og synger?”. ”Joh” siger Trolde-trille, ”det gør vi da, vi danser gerne hele natten. Og synge gør vi osse”. Og så springer alle troldene op og begynder at danse en rigtig troldedans. De hopper og springer og puster og stønner og støder ind i hinanden og træder hinanden over tæerne. ”Det er nu ikke særlig kønt at se på”, tænker Seks ”ikke nær så pænt som når nisser danser”. Og endnu værre bliver det, da troldene også begynder at synge.

Nu er der det ved trolde, at de faktisk elsker at synge, men de har ikke en tone i livet, så det lyder ganske forfærdeligt. Og Seks er lige ved at holde sig for ørerne, men det synes han er lidt for uhøfligt. Lidt efter er sangen åbenbart færdig – eller også er troldene blevet trætte af at synge. I hvert fald bliver der helt stille og en af troldene siger: ”Hvad med dig nissedreng, kan du ikke synge en rigtig nissesang for os? Er du lige så god til at synge som til at spytte?” Seks kan godt høre at de driller ham. Men han tænker at selv om trolde driller, så er de egentlig ikke værre end hans store søskende derhjemme. Og så kravler han op på en stor sten, trækker vejret dybt og synger med sin klare, rene lille nissestemme hele sangen om den lille nisse der rejste. Uden at stoppe op en eneste gang.

”Hold da op” siger Troldefrede ”du synger godt nok pænt”. ”Ja” siger Trolde-trille, ”det lød næsten som fuglene om foråret. Bare bedre”. ”Ja” siger Seks og kravler ned fra stenen, ”vi nisser er måske ikke så gode til at spytte, men synge, det kan vi”.

Den aften må Seks synge alle de nissesange, han kan, for alle troldene i hulen. Og de er alle sammen enige om, at man næsten ikke behøver en hale, når man er så god til at synge.